

[Justitsministeren]

spørgsmål nr. S 864 ikke kunne afgøres i forbindelse med eventuelle straffesager.

Spm. nr. S 959

Til *justitsministeren* (28/3 85) af:

Lissa Mathiasen (S):

»Finder ministeren det rigtigt, at amtskommuner og/eller kommuner kan have mere restriktive forskrifter for borgernes adgang til indsigt i de offentlige myndigheders registre, end registertilsynet finder det nødvendigt og rigtigt efter registerlovgivningen?«

Begrundelse

Spørgsmålet rejses på baggrund af en konkret sag fra Københavns amtskommune, hvor man i forbindelse med etablering af 3 nye personregistre i amtsrådet diskuterede, om der i registerforskrifterne burde medtages en bestemmelse om, at afgørende hensyn til offentlige eller private interesser kunne medføre nægtelse af indsigt i amtskommunens personregistre, hvoraf den overvejende del findes på sygehusområdet.

Københavns amtskommune forelagde sagen for registertilsynet, der i skrivelse af 18. januar 1985 ikke ville gå ind i en fortolkning af undtagelsesbestemmelsen i lov om offentlige myndigheders registre § 13, stk. 4, om nægtelse af den generelle registerindsigt, som loven statuerer, men samtidig intet så til hinder for, at bestemmelsen blev udeladt.

Amtskommunen har nu besluttet at udelade bestemmelsen, men sagen giver anledning til at få klarlagt, hvorvidt man generelt i kommuner og amtskommuner bør have mulighed for at indføre undtagelser fra lovgivningens hovedregel om registerindsigt, som er mere vidtgående, end registertilsynet finder det påkrævet efter registerlovgivningen.

Svar (12/4 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

§ 13, stk. 1 og 4, i lov om offentlige myndigheders registre har følgende ordlyd:

»§ 13. Fremsætter en registreret person begæring herom, skal den registeransvarlige myndighed snarest muligt give den registrerede meddelelse om de oplysninger, der er registreret om ham.

Stk. 2. ...

Stk. 3. ...

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser. Gør sådanne hensyn sig kun gældende for en del af oplysningerne, skal den registrerede gøres bekendt med de øvrige oplysninger.«

Efter bestemmelsen i kapitel 2 i lov om offentlige myndigheders registre skal der for hvert enkelt EDB-register fastsættes forskrifter, der som minimum opfylder lovens krav med hensyn til opbevaring og brug m.v. af registeret. Det er således muligt for bestemte registre i forskrifterne at fastsætte regler, der begrænser brugen m.v. af de pågældende oplysninger i videre omfang, end det kræves efter lovens bestemmelser. Det er ligeledes muligt at fastsætte regler, der giver borgeren ret til egenaces i videre omfang, end det følger af lovens § 13.

Om den sag, der henvises til i spørgsmålets begrundelse, har registertilsynet oplyst, at Københavns amtskommune i forbindelse med oprettelsen af 3 nye personregistre bl.a. spurgte registertilsynet, hvilke offentlige hensyn der kunne begrunde, at en patient nægtes registerindsigt, jfr. lovens § 13, stk. 4, og om registertilsynet ville have indvendinger imod, at denne bestemmelse udgik af registerforskrifterne for sygehusvæsenet.

Registertilsynet udtalte i en skrivelse af 17. januar 1985 bl.a., at tilsynet ikke havde indvendinger imod, at det i forskrifterne for et sygehus- eller patientregister bestemmes, at afgørende hensyn til offentlige interesser ikke skal kunne hindre en patient i at få registerindsigt i overensstemmelse med lovens § 13, stk. 1.

Registertilsynet er bekendt med, at Københavns amtskommune ved fastsættelsen af forskrifterne ikke medtog en bestemmelse, der svarer til lovens § 13, stk. 4.

Det følger af loven om offentlige myndigheders registre, at det er den politisk ansvarlige myndighed og ikke registertilsynet, der fastsætter registerforskrifterne. Hvis registertilsynets udtalelse om forskrifterne ikke er blevet fulgt, kan registertilsynet efter lovens § 28, stk. 2, offentliggøre sin udtalelse, således at offentligheden og folketinget bliver bekendt hermed og i givet fald kan tage stilling til spørgsmålet. Registertilsynet har op-